

- să oblige România, în conformitate cu prevederile articolului 260 alineatul (3) din Tratatul FUE, la plata unor penalități pe zi de întârziere pentru încălcarea obligației de comunicare a măsurilor de transpunere completă a Directivei 2012/33/UE în cuantum de 38 042,6 euro pe zi de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză;
- să oblige România la plata cheltuielilor de judecată.

Motive și argumente principale

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la 18 iunie 2014.

⁽¹⁾ Directiva 2012/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului privind reducerea conținutului de sulf din combustibilii marini (JO L 327, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid
(Spania) la 10 februarie 2016 – Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania/Ayuntamiento de
Getafe**

(Cauza C-74/16)

(2016/C 145/27)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania

Pârât: Ayuntamiento de Getafe

Întrebarea preliminară

Scutirea Bisericii Catolice de la plata impozitului pe construcții, instalații și lucrări cu privire la cele efectuate asupra unor imobile destinate dezvoltării de activități economice care nu au scop strict religios este contrară articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) la
12 februarie 2016 – K. și alții/Belgische Staat**

(Cauza C-82/16)

(2016/C 145/28)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Părțile din procedura principală

Reclamanți: A. K., Z. M., J. M., N. N. N., I. O. O., I. R., A. B.

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile dreptului Uniunii Europene, în special articolul 20 TFUE, precum și articolele 5 și 11 din Directiva 2008/115/CE⁽¹⁾ coroborate cu articolele 7 și 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁽²⁾, trebuie interpretate în sensul că interzic, în anumite împrejurări, o practică națională de respingere a unei cereri de acordare a unui drept de ședere, depuse de un membru al familiei, resortisant al unei țări terțe, în scopul reîntregirii familiei alături de un cetățean al Uniunii care nu și-a exercitat dreptul la liberă circulație și nici libertatea de stabilire (denumit în continuare „resortisant static al Uniunii”), în statul membru în care acesta domiciliază și a cărui cetățenie o deține, refuzul fiind însoțit eventual de o decizie de îndepărtare, pentru singurul motiv că împotriva solicitantului s-a dispus interdicția de intrare cu dimensiune europeană?
  - a) Existența unei relații de dependență, dincolo de viața de familie, între membrul familiei, care este resortisant al unei țări terțe și cetățeanul Uniunii prezintă importanță pentru aprecierea acestor circumstanțe? În caz afirmativ, care sunt factorii relevanți pentru decizia privind existența unei relații de dependență? Se poate face trimitere în acest sens, în mod util, la jurisprudența privind existența unei vieți de familie, în conformitate cu articolul 8 din Convenția CEDO și cu articolul 7 din cartă?
  - b) În special în ceea ce privește copiii minori, potrivit articolului 20 TFUE, între părintele, resortisant al unei țări terțe și copilul, cetățean al Uniunii, trebuie să existe mai mult decât o legătură biologică? În acest sens, prezintă importanță dovada faptului că cele două persoane locuiesc împreună sau este suficient să existe raporturi de natură emoțională și financiară, precum reglementarea dreptului de ședere sau a dreptului de vizită și plata pensiei de întreținere? Se poate face trimitere în acest sens, în mod util, la Hotărârea Curții din 10 iulie 2014, Ogieriakhi, C-244/13, punctele 38 și 39, la Hotărârea Curții din 16 iulie 2015, Singh și alții, C-218/14, punctul 54 și la Hotărârea Curții din 6 decembrie 2012, O. și S., în cauzele conexe C-356/11 și C-357/11, punctul 56? A se vedea în acest context și cererea de decizie preliminară în cauza C-133/15, aflată pe rolul Curții.
  - c) Faptul că viața de familie a luat naștere într-un moment în care împotriva resortisantului țării terțe se dispusese deja interdicția de intrare și acesta era conștient așadar de faptul că se află într-o situație de ședere ilegală pe teritoriul statului membru prezintă importanță pentru aprecierea unor asemenea circumstanțe? Acest fapt poate fi invocat în mod util în scopul interzicerii unui abuz al procedurii de acordare a unui drept de ședere pentru reîntregirea familiei?
  - d) Faptul că decizia prin care s-a dispus interdicția de intrare nu a fost contestată prin intermediul niciunei căi de atac, în sensul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE sau faptul că acțiunea formulată împotriva acestei decizii de dispunere a unei interdicții de intrare a fost respinsă prezintă importanță pentru aprecierea unor asemenea circumstanțe?
  - e) Faptul că interdicția de intrare s-a dispus pentru motive de ordine publică sau pe baza unei situații de ședere ilegală este un aspect relevant în acest sens? În caz afirmativ, trebuie să se examineze în plus dacă respectivul resortisant al unei țări terțe reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății? Articolul 27 și articolul 28 din Directiva 2004/38/CE⁽³⁾, transpuse prin articolele 43 și 45 din Legea privind străinii, precum și jurisprudența aferentă a Curții de Justiție privind ordinea publică pot fi aplicate în acest sens *mutatis mutandis* membrilor familiei unor resortisanți statici ai Uniunii? (a se vedea cererile de decizie preliminară C-165/14 și C-304/14, aflate pe rolul Curții)
- 2) Dispozițiile dreptului Uniunii, în special articolul 5 din Directiva 2008/115/CE, precum și articolele 7 și 24 din cartă trebuie interpretate în sensul că interzic o practică națională, potrivit căreia, în cadrul respingerii unei cereri de reîntregire a familiei alături de un resortisant static al Uniunii, introdusă ulterior pe teritoriul unui stat membru, se ia în considerare o interdicție de intrare, fără a ține seama de viața familială și de binele superior al copiilor interesați, invocate în cererea de reîntregire a familiei introdusă ulterior?
- 3) Dispozițiile dreptului Uniunii, în special articolul 5 din Directiva 2008/115/CE, precum și articolele 7 și 24 din cartă trebuie interpretate în sensul că interzic o practică națională, potrivit căreia împotriva resortisantului unei țări terțe, care a fost supus deja unei interdicții de intrare în vigoare, se adoptă o decizie de îndepărtare fără a ține seama de viața de familie și de binele copiilor interesați, aspect prezentat în cadrul unei cereri de reîntregirea familiei alături de un resortisant static al Uniunii, prezentate ulterior, așadar după ce împotriva persoanei în discuție s-a impus interdicția de intrare?

- 4) Articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2008/115/CE trebuie interpretat în sensul că resortisantul unei țări terțe trebuie să depună cererea de retragere sau de suspendare a unei interdicții de intrare definitive și irevocabile mereu în afara Uniunii Europene sau există împrejurări în care acesta poate formula cererea și în interiorul Uniunii Europene?
- a) Articolul 11 alineatul (3) al treilea și al patrulea paragraf din Directiva 2008/115/CE trebuie interpretat în sensul că cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (3) primul paragraf din directivă, potrivit cărora retragerea sau suspendarea unei interdicții de intrare se ia în calcul numai în cazul în care resortisantul unei țări terțe poate dovedi că a părăsit teritoriul statului membru cu respectarea deplină a deciziei de returnare trebuie respectate ca atare în fiecare caz sau în toate categoriile de cazuri?
- b) Dispozițiile articolelor 5 și 11 din Directiva 2008/115/CE sunt contrare unei interpretări potrivit căreia se consideră că o cerere de acordare a unui drept de ședere în scopul reîntregirii familiei, alături de un resortisant static al Uniunii, care nu și-a exercitat dreptul la liberă circulație și libertatea de stabilire echivalează cu o cerere de retragere sau de suspendare a interdicției de intrare definitive și irevocabile, implicită (limitată în timp), iar dacă reiese că nu sunt îndeplinite cerințele privind dreptul de ședere, interdicția de intrare definitivă și irevocabilă se aplică din nou?
- c) Faptul că obligația de a formula o cerere de retragere sau suspendare în țara de origine are ca efect o separare provizorie a resortisantului unei țări terțe de resortisantul Uniunii este un aspect relevant în acest sens? Cu toate acestea, există circumstanțe în care articolul 7 și articolul 24 din cartă se opun unei separări temporare?
- d) Faptul că obligația de a depune o cerere de retragere sau de anulare în țara de origine produce efectul că resortisantul Uniunii va trebui să părăsească chiar și temporar întregul teritoriu al Uniunii este un aspect relevant? Există totuși circumstanțe în care articolul 20 TFUE se opune obligației resortisantului static al Uniunii de a părăsi temporar întregul teritoriu al Uniunii Europene?

⁽¹⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, p. 98).

⁽²⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

⁽³⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Regatul Unit) la 15 februarie 2016 – The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-90/16)

(2016/C 145/29)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: The English Bridge Union Limited

Pârâți: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Întrebările preliminare

- 1) Care sunt caracteristicile esențiale pe care trebuie să le prezinte o activitate pentru a fi un „sport” în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 (denumită în continuare „Directiva principală TVA”)? În special, o activitate trebuie să aibă o dimensiune fizică semnificativă (sau nu nesemnificativă) care este esențială pentru rezultatul său ori este suficient să aibă o dimensiune mentală semnificativă care este esențială pentru rezultatul său?